

پول بی اهمیت نیست

خودانگیزی در NA

«هر گروه NA می‌بایست کاملاً متکی به خود باشد و کمکی از خارج دریافت نکند.» - سنت

هفتم

از روزهای آغازین معتادان گمنام ماجرای را تعریف می‌کنند که روزی، یکی از بنیان‌گذاران انجمن داشت سطل آشغالی را که بیرون دفتر خدمات جهانی بود زیر و رو می‌کرد. وقتی از او پرسیدند چه کار می‌کند، جواب داد دارد دنبال بطری خالی می‌گردد تا با پول بازیافت‌شان، هزینه پست نامه به آلاسکا را در جواب یکی از اعضا پرداخت کند. این واقعیتی است بدیهی که تمام کمیته‌های خدماتی NA بدون شک روزی با آن روبه‌رو شده‌اند: تلاش‌های فردی اعضای ما تا حد مشخصی کاملاً راه‌گشاست، اما برای ارسال نامه از کالیفرنیا به آلاسکا، بروکسل به سنت پترزبورگ یا از تهران به دبی، چیزی بیش از تمایل لازم است.

این ماجرا نشان‌دهنده دو نوع کمکی است که در سنت هفتم از آن صحبت می‌شود: از یک طرف کمکی است که ما با صرف وقت و انرژی انجام می‌دهیم: حضور منظم در جلسات، شرکت فعالانه در کارها، و مشارکت با تازه‌واردان، هر وقت که ممکن باشد. امیدها و انگیزه‌های ما مهم است، اما اصل قضیه عمل کرد ماست. ما فعالانه مشغول راهنمایی دیگران و خدمت کردن می‌شویم. بی‌منت و بدون هیچ چشم‌داشتی، از وقت و توان‌مان مایه می‌گذاریم. با حمایت از معتادان گمنام، احساس شکرگزاری خود را به عمل درمی‌آوریم و به این باور خود معنای واقعی می‌بخشیم که «ما فقط با در میان گذاشتن آن چه داریم، می‌توانیم آن را حفظ کنیم.»

«امیدها و انگیزه‌های ما مهم است، اما اصل قضیه عمل کرد ماست.»

نوع دوم، پول‌هایی است که ما برای کمک به تأمین هزینه‌های خدمات لازم برای حفظ و رشد NA می‌پردازیم. هر دو نوع این کمک‌ها مهم است - در واقع اکثر اعضا هر دو نوع این کمک‌ها را انجام می‌دهند - اما ما در این جزوه، بیش‌تر به کمک‌های مالی داوطلبانه خواهیم پرداخت. گروه‌های ما در تمام جلسات‌شان سبد، کلاه، سینی یا جعبه‌ای را دور می‌گردانند تا اعضا بتوانند کمک‌های نقدی خود را در آن بریزند! پولی که ما در سبد می‌اندازیم کمک می‌کند تا گروه‌ها جلسات‌شان را دایر نگه دارند، و فضای بهبودی امنی برای آن تازه‌وارد

1. در این جزوه، واژه «سبد» برای اشاره به تمام شیوه‌هایی به کار برده شده که گروه‌ها ممکن است از آن‌ها برای جمع‌آوری کمک‌های پولی استفاده کنند.

لرزانی فراهم کنند که بیرون جلسه مردد است وارد شود یا نه. پولی که به ساختار خدماتی می‌رسد صرف تأمین خدماتی می‌شود که سایر معنادان در جامعه ما و در سراسر دنیا را آگاه می‌کند که امیدی برای‌شان هست. همان‌طور که سال به سال هزینه‌های شخصی ما - کرایه خانه، خورد و خوراک و غیره - بیش‌تر می‌شود، پول لازم برای تأمین این خدمات اساسی نیز مدام افزایش می‌یابد؛ به خصوص که NA در حال رشد است و ما در پی راه‌های بیش‌تری برای اطلاع‌رسانی و کمک به معنادان هستیم.

ممکن است ببینیم بعضی اعضا بیش‌تر یا کم‌تر از دیگران به سبد کمک می‌کنند و این سؤال در ذهن‌مان ایجاد شود که مبلغی که خودمان کمک می‌کنیم «درست» است یا نه. پرداخت سهم منصفانه به این معنی نیست که همه باید به یک اندازه کمک کنند، بلکه به این معناست که هر یک از ما با توجه به استطاعت‌مان، هر قدر که می‌توانیم کمک کنیم. وقتی در نتیجه بهبودی، اوضاع زندگی‌مان بهتر می‌شود، اغلب پی می‌بریم که توان کمک بیش‌تر هم داریم. شاید احساس خوبی در ما ایجاد نشود وقتی دریابیم پول نوشابه یا ساندویچی که سر راه جلسه خریده‌ایم چند برابر پولی است که در سبد می‌اندازیم. آن وقت است که، با در نظر گرفتن این که چه چیزی برای‌مان ارزش‌مندتر است، معمولاً تصمیم می‌گیریم اگر امکانش را داریم، پول بیش‌تری در سبد بیندازیم. فرقی نمی‌کند که پول‌دار باشیم یا نه. در هر دو صورت کمک به ساختار خدماتی، عملی است از روی ایمان که کمک می‌کند از بعضی از ترس‌هایمان رها شویم. چنین عملی باعث می‌شود همیشه یادمان بماند که وقتی برای برآوردن نیازهای معنوی خود تلاش می‌کنیم، مشکلات معیشتی‌مان هم در حد قابل قبولی کم می‌شود. ما ایمان داریم که نیرویی برتر از خودمان در وجدان گروهی ما بروز می‌کند.

«... برای پیش‌برد هدف اصلی ما...» - مفهوم یازدهم

در کتاب پایه جمله‌ای آمده که احتمالاً بارها آن را شنیده‌ایم: «در این جا تازه‌واردان از همه مهم‌ترند، زیرا ما فقط با در میان گذاشتن آن چه داریم، می‌توانیم آن را حفظ کنیم.» گروه‌های ما به شیوه‌های مختلفی این نگرش را به عمل درمی‌آورند. مثلاً فرض کنید بعد از جلسه، چند نفر از اعضا در حین گپ زدن با یک تازه‌وارد، از او می‌پرسند که کتاب پایه دارد یا نه. تازه‌وارد در جواب ممکن است پرسد قیمت این کتاب چه قدر است یا مثلاً بگوید «شاید هفته بعد بتوانم یکی بخرم.» این جاست که اعضا لبخندی می‌زنند و همان روز ترتیبی می‌دهند که تازه‌وارد بدون کتاب پایه به خانه برنگردد. اگر هم تازه‌وارد چیزی در مورد بازپرداخت پول کتاب بگوید، جوابی که خواهد شنید همین است که «تو فقط باز هم به جلسه بیا، بعد یک روز هم تو برای تازه‌وارد یک کتاب خواهی خرید.»

«در این جا تازه‌واردان از همه مهم‌ترند، زیرا ما فقط با در میان گذاشتن آن چه داریم، می‌توانیم آن را حفظ کنیم.»

خوداتکایی در NA فقط به این معنا نیست که هر یک از ما خرج خودمان را بدهیم. ما دین خود به NA را نه فقط با مراقبت از خودمان، بلکه با گشودن راه بهبودی برای تازه‌واردان ادا می‌کنیم. خیلی از ما در مشارکت اعضا در جلسه شنیده‌ایم که «حتی اگر صد سال هم پاک بمانم، نمی‌توانم دین خودم را به NA بابت آزادی‌ای که به دست آورده‌ام، ادا کنم.» ما در دوران مصرف فقط دست بگیر داشتیم و دست آخر هیچ چیز برای مان نماند. در NA یاد می‌گیریم دهنده باشیم و درمی‌یابیم که بخشش ما را غنی می‌کند. آن اوایل اکثر ما فقط احساس می‌کردیم مدیونیم آن‌چه را بی‌منت به ما بخشیده‌اند جبران کنیم، اما بعدها، آن‌چه ما را به کمک کردن برمی‌انگیخت، نوعی شوروشوق آینده‌نگرانه بود ناشی از وسیع‌تر شدن تدریجی دیدمان در مورد این که NA چه می‌تواند باشد و چه کارها می‌تواند بکند.

اعضایی که قبل از ما به NA آمدند، راه را برای رسیدن ما به انجمن باز کردند. جلسات را دایر نگه داشتند، پول در سبد انداختند تا هزینه تلفن و پوسترها تأمین شود، و نشریات و پانل‌ها را به زندان‌ها بردند تا پیام NA را به دیگران برسانند. اکنون ما این بخت را داریم، و در عین حال مسئول هستیم، که امکان شنیدن پیام NA را در اختیار سایر معتادان نیز قرار دهیم. کمک‌های پولی ما تأمین‌کننده هزینه خدمات در سطوح مختلف است: اقدامات محلی برای رساندن پیام، حمایت از منطقه خدمات به نواحی، و خدمات جهانی که نه تنها به جوامع موجود NA کمک می‌کند، بلکه تلاش دارد تا NA در دست‌رس همه جوامع قرار گیرد. ترجمه نشریات، ارائه نشریات رایگان یا زیر قیمت، و برگزاری کارگاه‌های توسعه انجمن، همه خدماتی است که به نیابت از کل انجمن NA انجام می‌شود تا پیام ما در دست‌رس معتادان در حال عذاب در سراسر دنیا قرار گیرد.

اغلب ما در مورد خدماتی که به نیابت از NA ارائه می‌شود، کم‌وبیش احساس تعهد می‌کنیم و آن را وظیفه خود می‌دانیم. صرف وقت و کمک پولی به NA، فرصتی است برای ما تا این احساس خود را به شکل عینی بروز دهیم و ارتباط روحانی ما را با نظام خدماتی و برنامه تقویت می‌کند. مفهوم دوم به ما گوشزد کرده که گروه‌ها دارای «مسئولیت و اختیار نهایی برای خدمات در NA هستند.» مثلاً شاید دیده باشیم که در جلسه‌ای سبد دو بار گردانده شده چون پول کافی برای اجاره محل جلسه جمع نشده است؛ و در نهایت متوجه بشویم که در بار دوم، اعضا بیش‌تر دست به جیب می‌شوند. وقتی نسبت پولی که در سبد می‌اندازیم با نیازهای NA آشکار باشد، اکثر ما تمایل پیدا می‌کنیم تا بیش‌تر کمک کنیم. به هر حال NA متعلق به ماست و امنیت و راحتی آن بستگی به

تلاش ما دارد. ما کم کم در می یابیم که لازم نیست حتماً بخشی از نظام خدماتی دچار مشکل شود تا ما کمک بیش تری بکنیم.

کمک سخاوت‌مندانه به منظور حمایت از انجمنی که زندگی ما را نجات داده، نوعی رضایت روحانی برای ما به همراه دارد. ما با علم به این که کمک‌های ما جزئی از تلاشی جهانی برای در میان گذاشتن بهبودی است، در حد توان خود کمک می‌کنیم.

این‌ها سؤال‌هایی است که می‌توانیم در مورد کمک‌های پولی مان به NA از خود پرسیم.

- در سی روز اول چه مقدار پول در سبد می‌انداختیم؟ سال اول چگونه؟ هم اکنون چی؟
- وضعیت مالی ما از زمانی که پاک شده‌ایم چه قدر تغییر کرده است؟
- آیا نحوه پول خرج کردن مان نشان‌گر ارزش‌های ما هست؟
- آیا گروه‌های ما در NA پول مورد نیاز برای انجام بهتر کارهایشان را دارند؟ آیا گروه ما می‌تواند به دیگر سطوح خدماتی کمک پولی کند؟
- اگر پولش را داشتیم، چه کارهای دیگری می‌توانستیم در سطوح مختلف خدماتی برای پیش‌برد هدف اصلی مان انجام دهیم؟
- چه کارهای دیگری می‌توانیم برای کمک به دیگران انجام دهیم، همان طور که NA به ما کمک کرد؟

«... باید تحت مدیریت مسئولانه باشد» - مفهوم یازدهم

ما در تمام سطوح خدماتی NA، گاهی با این مشکل روبه‌رو می‌شویم که برای به سر انجام رساندن کاری، منابع مالی محدودی در اختیار داریم. برای مثال فلان کمیته خدماتی معتادان گمنام، به امید برگزاری همایشی است که قرار است درآمد حاصل از آن، دوباره خزانه را پر کند. اما هوا آن قدر خراب می‌شود که عملاً کسی نمی‌آید و همایش خیلی کم‌تر از انتظار تولید درآمد می‌کند. بعد از پرداخت کرایه مکان برگزاری و هزینه‌های دیگر، همایش ضرر می‌کند. در نتیجه خزانه دوباره پر نمی‌شود، و آن کمیته احیاناً نشریات کم‌تری سفارش می‌دهد، یا آدرس جلسات کم‌تری چاپ می‌کند. بحث و جدل خدمت‌گزاران بر سر این که می‌شد کارها را بهتر انجام داد شروع می‌شود؛ یا بر سر این که چگونه می‌توان از پول کمی که باقی مانده، بهترین استفاده را کرد. ممکن است ماه‌ها یا حتی سال‌ها طول بکشد تا این ضرر جبران شود.

مثالی که آوردیم سئوالاتی را در مورد منابع مالی NA و همچنین مدیریت مسئولانه آن پیش می‌کشد. پولی که برای خدمات ما هزینه می‌شود، از محل کمک‌های داوطلبانه اعضا و همین‌طور درآمد حاصل از اقداماتی چون

برگزاری همایش، فروش محصولات و نشریات تأمین می‌شود. اما در مواردی هم ممکن است چنین اقداماتی ما را از اصل بنیادین خود که همانا کمک رایگان یک معتاد به معتادی دیگر است، منحرف کند. شور و شوق و خلاقیت ما گاهی باعث بروز ایده‌هایی برای برگزاری رویدادهای درآمدزا می‌شود که نزدیکی چندانی به هدف اصلی ما یا اصلاً هیچ ربطی به آن ندارد، و در نتیجه شاید زیاد برای ما مناسب نباشد. وجدان گروه وسیله‌ای برای تشخیص این گونه مسائل و ایجاد تعادل بایسته است.

وجود جریانی مستمر و قابل اتکا از کمک‌های مالی اعضا، باعث می‌شود تا ما کم‌تر با این نوع مسائل روبه‌رو شویم. به این ترتیب کمیته‌های خدماتی ما بهتر خواهند توانست بودجه‌ای واقع‌بینانه و قابل اجرا در نظر بگیرند و خدماتی مستمر و مؤثر ارائه دهند. وقتی ما در گروه به اندازه کافی کمک پولی می‌کنیم، و گروه نیز مستقیماً به سطوح مختلف خدماتی کمک می‌کند، می‌توانیم به خدمات‌مان ثبات ببخشیم و حضور مثبت‌تری در جامعه داشته باشیم. توانایی کمیته‌های خدماتی ما برای برنامه‌ریزی و اجرا نباید بستگی به عوامل خارج از کنترلی چون تعداد شرکت‌کنندگان در همایش‌ها یا فروش تی‌شرت‌ها داشته باشد. در ضمن همایش‌های ما اگر زیر فشار برای سودآوری زیاد نباشند، بهتر می‌توانند بر پیام‌رسانی و تجلیل از بهبودی تمرکز کنند.

اما ثبات منابع مالی فقط یک قسمت از قضیه است. مراقبت از آنچه داریم نیز بخش مهمی از خوداتکایی در NA است. منابع ما محدود هستند، بنابراین باید از آن‌ها عاقلانه استفاده کرد. اگر می‌خواهیم نظام خدماتی ما موفق باشد، باید در کنار پول، انرژی و وقت کافی نیز در اختیارش بگذاریم تا امکان انجام کارها را داشته باشد. پولی که ما به نظام خدماتی‌مان می‌دهیم متعلق به کمیته خاصی نیست بلکه متعلق به NA است. در مفاهیم خدماتی آمده «وقتی گروه‌ها مستقیماً از سطوح خدماتی ما حمایت مالی کنند، رشته پیونددهنده احساس مسئولیت دوجانبه بین آن‌ها محکم‌تر می‌شود.» (مطلب مربوط به مفهوم یازدهم) وظیفه ما در مقام عضو این است که اطمینان حاصل کنیم از پولی که کمک می‌کنیم مسئولانه استفاده می‌شود: اولویت‌بندی نیازها، جست‌وجو برای پیدا کردن روش‌هایی برای ارائه خدمات با هزینه کم‌تر، انتخاب خدمت‌گزاران قابل اعتماد توانا و واجد شرایط، اصرار بر پاسخ‌گویی با گزارش‌های شفاف مالی، و تشویق گروه‌ها و شوراهای به ننگه نداشتن پول زیاد نزد خود. مفهوم یازدهم به اهمیت استفاده مسئولانه از منابع NA می‌پردازد. وقتی ما به مسئولیت‌هایمان در مقام عضو عمل کنیم، رشته‌هایی را که ما را به یکدیگر متصل می‌کند، محکم‌تر خواهیم ساخت. در این صورت تأثیر کمک‌هایمان را می‌بینیم، و مدام در جریان قرار می‌گیریم که آیا ساختار خدماتی وضعیت مطلوب برای ادامه فعالیت را دارد یا نه.

نکته آخر این که، اصل خودتکایی در معتادان گمنام که در سنت هفتم ما آمده، تضمینی است برای این که ما بتوانیم پیامان را چنان که خود می‌خواهیم، انتشار دهیم. مفهوم دوم به‌وضوح وظیفه ما را در مورد حمایت از خدماتی که هدف اصلی ما را محقق می‌کند، تعریف کرده است: «از آن جا که گروه‌ها، ساختار خدماتی را جهت انجام وظایفی خاص تشکیل داده‌اند، طبعاً مسئولیت فراهم کردن هزینه‌های آن را نیز به عهده دارند.» هزینه‌های خدماتی در تمام سطوح را گروه‌ها پرداخت می‌کنند تا ما تحت تسلط و نفوذ خارج از انجمن نباشیم. ما کمکی از خارج از NA دریافت نمی‌کنیم، زیرا هر چیزی هزینه خاص خود را دارد.

خودتکایی در NA، یعنی پاسداری از موهبتی که به ما ارزانی شده است: رهایی از اعتیاد فعال و فرصت پیدا کردن راهی تازه برای زندگی.

«ما به کمک هم می‌توانیم بهبودی را در دسترس هر معتادی قرار دهیم که خواهان رهایی از کابوس اعتیاد است.»

راه‌هایی برای کمک کردن

- شرکت در جلسه و استقبال از تازه‌وارد.
- تمیز کردن محل برگزاری جلسه، کمک کردن برای جمع کردن صندلی‌ها یا خالی کردن سطل آشغال. ما باید وقتی از جلسه بیرون می‌رویم، مکان برگزاری آن را به همان تمیزی یا تمیزتر از اول تحویل بدهیم.
- صرف وقت و انرژی برای خدمت به گروه، یا فراهم کردن انواع ملزومات و چیزهایی که گروه یا کمیته خدماتی به آن نیاز دارد.
- پول انداختن در سبد هر جلسه‌ای که در آن شرکت می‌کنیم. یادتان باشد که پول، چه دلار باشد چه پوند چه یورو یا هر واحد پولی دیگر، احتمالاً دیگر ارزش سابق خود را ندارد.
- هر سال که پاکی خود را جشن می‌گیریم، در ازای هر سال پاکی مبلغی پول یا نشریه به گروه‌مان کمک کنیم، یا به ازای هر سال پاکی مبلغی به خدمات جهانی کمک کنیم، یا هر دو.
- کمک مالی به تمام سطوح مختلف خدماتی.
- کمک مالی به خدمات جهانی NA به صورت پرداخت دوره‌ای خودکار از حساب بانکی. چگونگی آن را می‌توانید در وبسایت www.na.org مشاهده کنید.

- بعضی از اعضا در وصیت‌نامه‌شان قید می‌کنند که مبلغ مشخصی به NA کمک شود، یا برای گرامی‌داشت خاطرۀ اعضای درگذشته، مبلغی به انجمن کمک می‌کنند.
- خدمت کردن.

برای اطلاعات بیش‌تر در مورد چگونگی استفاده گروه‌ها از پولی که در جلسات جمع می‌شود، به جزوۀ شماره ۲۸، تأمین هزینه‌های خدماتی NA، رجوع کنید.